

Goudriaan heeft daarmee het terrein van de algemene vrachvaart verlaten. Nigoco had zich tot dusverre speciaal toegelegd op de houtvaart, het vervoer van papierhout, voornamelijk tijdens de zomermaanden, uit de Finse en Russische Noordzeehavens. Tijdens de wintermaanden vonden van Rotterdam grote kolentransporten plaats naar de Franse Noordzeehavens en die der Middellandse Zee, waarbij op de terugreizen erts van Spanje of Noord-Afrika en graan uit de Donaustreek of Zwarte Zeehavens werd ingenomen. Thans werd een nieuw gebied betreden, dat der geregelde lijnvaart. In 1920 kreeg de Rotterdam-Zuid Amerika Lijn gestalte, welke de nervus rerum der maatschappij zou worden, terwijl in hetzelfde jaar nog de mooie agentuur van de Black Diamond Steamship Corporation werd verkregen - de 'Black'-boten werden in Rotterdam al gauw een begrip. Voor de laad- en loswerkzaamheden werd de N.V. Thomsen's Havenbedrijf ingeschakeld, een onderneming die doorging voor een schoolvoorbeeld van modern sociaal-verantwoord management: Jan Key, voorzitter der in 1906 opgerichte Stuwadoorsvereniging met zijn compagnon C.H.P.J. Backx en later G. Key en Dr. J.Ph. Backx waren in die jaren de *primi inter pares* onder de vele stuwadoors, die de Rotterdamse haven telde. Het spreekt haast vanzelf dat de oude beheersstructuur van Nigoco uit 1905 langzamerhand niet meer bij zo'n expansie paste. In 1920 gingen dan ook de oude statuten overboord. De cargadoors- en expeditiefirma werd omgezet in een Commanditaire Vennootschap op aandelen, waarvan A.J.M. Goudriaan de enige beherend vennoot werd; de stoomvaartmaatschappij kreeg een Raad van Beheer, waarvan deel gingen uitmaken de voormalige commissarissen G.L.M. van Es en Jhr. A.R. Schuurbeque Boeye alsmede A.J.M. Goudriaan en H.A. van Nievelt, leden der vroegere directie. In 1935 kwamen Mr. K.P. van der Mandele en Jhr. G.L. Schorer deze versterken. Eerstgenoemde zou later - in 1954 - toen nogmaals wijzigingen in de structuur der maatschappij kwamen, president van de Raad van Commissarissen worden. De man van afdwingend gezag, zoon en kleinzoon van kleine overheidsgezagdragers, had nu eens werkelijke regenten in huis gehaald om mee te regeren. Bij die gelegenheid werden de heren B.B. Duyfhuizen, sinds jaar en dag aan de oude firma Van Nievelt & Co. verbonden, en de technische adviseur der rederij Ir. M. Eikelenboom tot directeuren van het nieuwe getimmerte benoemd. Opnieuw was een bouwwerk opgeleverd en het zou het laatste nog niet zijn!